

ฉันทอนไฉทว ค่ำพิ้งเพย แลละ แหว

หมอดอักษร พ ธิ้ง พ

หมอดอักษร พ ธิ้ง

1"ผ่อนหนักผ่อนเบา" เขาผิดไป ใช่นักหนา
ไว้คราวหน้า ค่อยแก้ไข ให้เข้าที่
อย่าเข้มงวด ขมวดไป มันไม่ดี
อนุโลมไป ให้สักที พอมีทาง

2"ผักชีโรยหน้า"ทำทีดี นี่กระไร
แต่ข้างใน ดูไม่ได้ โยแตกต่าง
การทำดี อย่างผิวเผิน น่าเมินจ้ง
การทำดี แบบปิดบัง ข้างน่าอาย

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

1)รู้“ผ่อนหนักผ่อนเบา”เฝ้าอุทธรณ์
คนเดือดร้อน นอนนอกบ้าน ยุ้งมันหลาย
บินให้ว่อน...นอนไม่หลับ...กลุ้มจับใจ
โดนกัดท้าว.....จนตัวลาย.....ให้กังวล

เขาพูดกัน....ยุ้งนั้นหนา....ร้ายกว่าเสือ
เหตุอันใด.....โยไม่เชื่อ.....น่าเบื่อสิ้น
ถ้าปางตาย ใครบีบนวด รวดร้าวกมล
เธอจะบ่น....กันว่าใคร...ระบายอารมณ์

2)"ผักชีโรยหน้า"เข้าทำไม่น้อย อร่อยหลาย
มาเร็วไว.....น้ำลายย่อย.....คอยสุขสม
ทั้งต้มแซบ...ลาบก้อยเล่า.....เฝ้าชื่นชม
กลิ่นหอมหวาน..ยวนอารมณ์ ...นิยมกิน

โกวิท ธีรวิโรจน์

3"ผัดวันประกันพรุ่ง" ไม่มุงงาน
ขอผันผ่าน กาลเวลา ข้าเหลือหลาย
ขอเลื่อนไป หลายที มีดีอะไร
อีกเมื่อใด ได้เริ่มต้น มีผลงาน

4"ผัวหาบเมียคอน" อ่อนซอนจัง ช่างน่ารัก
ทั้งงานหนัก งานเบา เขาไม่หวั่น
ช่วยทำมา หากิน ดิ้นด้วยกัน
ช่างแข่งขัน กันทั้งคู่ สมคู่เชย

5"ผ้าขี้ริ้วห่อทอง " มองชมช่อ
ดูมอซอ พอเล็งแล แค่เฉยเฉย
ฐานะดี มีทรัพย์ คณานับเลย
แต่ไม่เคย เปิดเผยนัย ให้ใครตลึง

6"ผิดเป็นครู" รู้ประสบการณ์ ชันแข็งดี
รู้สิ่งที่ ผิดพลั้งบ้าง อย่างลึกซึ้ง
ความผิดพลาด ชัดบทเรียน เพียรคะนึ่ง
ความผิดซึ่ง ไม่เกิดซ้ำ จำฝังใจ

7.ผีเข้าดำพลอย" หอยยเข้า ระกำซัด
สุดบ่าบัด บรรเทา แบ่งเบาได้
เรื่องไม่ดี ทวีมา ระอาใจ
กรรมเก่าใหม่ ใหญ่ขึ้น ขึ้นขมฤดี

8"ผีถึงป่าช้า "ถึงเวลา คราต้องเผา
จำใจเรา เข้าใจกัน มันถึงที่
พยายาม ยับยั้งไว้ ได้เพียงนี้
เปรียบดังผี ถึงป่าช้า ต้องหาพิน

3)เธอ"ผัดวันประกันพรุ่ง"มุงกระทำ
แมนงราม....ทำได้เล่า.....เฝ้าพลิกกลิ้ง
ค่าใช้จ่าย.....จะให้เพิ่ม.....เริ่มซาชิน
หวังหายหด..แทบหมดสิ้น..ดันต่อไป

4)"ผัวหาบเมียคอน"ในตอนแรก
พลันหายวับ ผัวกลับแบก แยกเมียใส่
ผัวละเหี่ย เมียเพลิดเพลิน จำเรียวใจ
ช่างกลับกลาย ไยถึงเป็น ได้เช่นนี้

5)"ผ้าขี้ริ้วห่อทอง " มองชมช่อ
ถึงมอซอ.....แต่หล่อล้ำ.....ล้ำสุขศรี
สุดตรึงตรา อารมณ์ปอง ของสตรี
ดูให้ดี....ฮีกกลายเป็น....เช่นกระเทย

6)"ผิดเป็นครู"รู้เช่นนี้ ไม่ดีแน่
ลูกศิษย์แย่ แก่ไขด้วน มิควรเฉย
คนเป็นครู ต้องรู้จริง ทุกสิ่งเลย
ขออ้างเอ่ย เผยได้นั้น จันเป็นครู

7)ผีเข้าดำพลอย"หงอยเหงา เศร้ายิ่งนัก
สุดที่รัก..อยากได้สร้อย...คอยเฝ้าฝัน
เรารับปาก...อยากเอาใจ...ซื้อให้พลัน
ทุ่มซื้อหวย หวังรวยพัน ดันแจ้งไป

8)"ผีถึงป่าช้า"ถ้าไม่เผา เราก้อฝัง
แสนโศกเศร้า คราวอยู่ยัง ยังจำได้
สุขสมปอง เฝ้าครองคู่ อยู่จนตาย
ชีพมลาย...เธอไกลจาก...ยังรักนาง

ใครชั่ว ช่างหัวเขา
เดือนตัวเรา อย่าเข็ดล้า
ความดี มีศีลธรรม
จกขุนต้า ส้าเล็คตรอง
คนดี อย่าวิตก
สังคมรัก คนบกพร่อง
หลักธรรม คือครรลอง
ทำถูกต้อง ป้องกันใคร

9"ผีบ้านไม่ตี ผีป่าก็พลอย"
มีไม่น้อย พลอยเสียหาย ภัยยึดเย็น
เพราะคนใน ใจระกำ ทำกล้ำกลืน
ให้ใจอื่น ขึ้นบนบ้าน ละลานภัย

10"ผู้หวังดี ประสงค์ร้าย" ใจอัปรีดิ์
สร้างทำดี ที่ทำ น่าเลื่อมใส
แฝงเจตนา วาที มีเลศนัย
มีอุบาย หมายกระทำ ย่ำยีเรา

11"เผอเรอกระเซอกันรื้อ" มั่วสับสน
ช่างเป็นคน เลินเล่อ กระเซอเก่า
ไม่อินัง ชังชอบ บอบซ้ำเรา
ช่างโอดเขลา เบาปัญญา ระอาใจ

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

(อุทกอุทก ๗ สิงหาคม ๑๑ ๒๕๖๓)

บันได ๔ ขั้นสู่ความสำเร็จ

บันไดขั้น ๑ : จงเชื่อมั่นในสิ่งที่เราทำว่าสำเร็จ
บันไดขั้นที่ ๒ : ลงมือทำตามแผนที่เราวางไว้
บันไดขั้นที่ ๓ : แน่วแน่ มุ่งมั่น ไม่ย่อท้อในการทำ
บันไดขั้นที่ ๔ : ทบทวนปรับปรุงไปเรื่อยๆ
เมื่อนั้นความสำเร็จก็อยู่ไม่ไกล

เพียงความหวังและกำลังใจ

9)"ผีบ้านไม่ตี ผีป่าก็พลอย" ผสมโรง
ผีนางตานี ผีโป๊กกะโล่ง ผีโป่งค่าง
ที่แน่นแน...ผีแม่มาย.....ชายกลัวจัง
บักผีเปรต บ่เฮ็ดอียัง นางเงี้ยวอน

10)"ผู้หวังดี ประสงค์ร้าย" ในอดีต
มันลิขิต ชิดเขียน พากเพียรสอน
เจ็บใจนัก ฝากข้อความ คำอวยพร
เจือบรรยาย ได้ออกย้อน ร้อนใจเรา

เมื่อยอ่านเห็น ประเด็นมี ฤดีหม่น
นั่งนอนบ่น ต้องทนฟัง ผิงใจเล่า
มันซื่อใด อ่านไม่ออก หลอกอำเอา
เรื่องจริงนั้น ดันเข้าเค้า ของเขานั้น

11)"เผอเรอกระเซอกันรื้อ" มั่วเก็บไว้
ช่างทำได้ ไร้ประโยชน์ โทษมหันต์
มองเห็นเห็น...เป็นเชื้อไฟ...ได้ดีครัน
เก็บทำไม...ให้รกบ้าน...ย่านพระเพลิง

โกวิท ธีรวิโรจน์

หมวดอักษร ผ ฟ

1"ฝนตกก็แข่ง ฝนแล้งก็ดำ"

คำครหา จู้จี้ มีมากมาย
ทำทุกอย่าง ให้ถูกใจ ทุกคนไป
ยอมเป็นไป ได้ยาก ตามปากคน

2"ฝนตกชี้หมูไหล คนจัญไรมาพบกัน"

ปรากฏการณ์ ด้านนี้ มีมากล้น
ไปผนวก พวกเกร มากเล่ห์กล
มักฉ้อฉล ปนเป เสนเพลพล้น

3"ฝนตก ไม่ทั่วฟ้า" มาไม่ถึง
เผ้าคะนิง ความเมตตา มาหาฉัน
ให้อะไร จำยสิ่งใด ไม่ทั่วกัน
ตั้งว่าฉัน นั้นต่างใจ นอกสายตา

4"ฝนตก ไม่มีเค้า" ไม่เข้าใจ
เกิดขึ้นได้ ทันที มีต่อหน้า
โดยไม่มี ข่าวก้าวร้าว เค้าลงมา
เห็นทันตา ณ ทันใด ไม่รู้ตัว

1)"ฝนตกก็แข่ง ฝนแล้งก็ดำ"

ก้อมันน่า- มาแว็บเดียว เปี้ยวหนีหาย
บที่จะตก...ยกของหนี...ที่วุ่นวาย
ถล่มทลาย น้ำไหลนอง ไม่ต้องกมล

2)"ฝนตกชี้หมูไหล...พีชได้อาหาร

คนจัญไร มาพบกัน".....สำราญล้น
แก้วชนกัน สรรค์คำซึ่ง ถึงหน้ามน
เมียชอบบ่น คนมากมิตร ชิดล้อมพัน

3"ฝนตก ไม่ทั่วฟ้า" ธรรมดานี้

ด้วยเนื้อที่.....มีมहिมา.....มหาศาล
คิดตระหก ถ้าตกทั่ววันภา น้ำมาบาน
หลังคาบ้าน ท่านต้องอยู่ หดหู่ฤดี

4)"ฝนตก ไม่มีเค้า"หมาไม่เห่า เผ้าคอยกัด

กระเฟียดกระพืด ขัดดวงแด แม่มารศรี
ตอนโพล้เพล้....ยังเฮฮา.....เผ้าพาที่
โถมบังอร...ไยตอนนี้...ที่เปลี่ยนไป

แสนเหน็ดเหนื่อย เมื่อยล้า มาทั้งวัน
หอนคึกคัก อยากนอนฝัน อันสดใส
หัวถึงหมอน นอนหันหลัง อย่างว่องไว
ทำผิดอะไร...ไยเมียบั้ง...ซึ่งเคียดเรา

5"ฝนตก อย่าเชื่อดาว" เคาไม่ได้
มีเมียสาว เชื่อแม่ยาย เป็นไปทั่ว
อย่าเชื่อสิ่ง กำหนดยาก หากไกลตัว
อยู่ที่ตัว ของเราเอง เล็งแลไป

6"ฝนทั้ง ให้เป็นเข็ม" เข็มแข็งจริง
ขยันยิ่ง ไม่ทิ้งงาน มุ่งมั่นไหน
ช่างปากเพียร เขียนอ่าน ทำงานไป
ทำอะไร ทำจริง ไม่นิ่งช้า

7"ฝากเนื้อ ไว้กับเสือ" เชื่อไม่ได้
อาจเสียหาย ในภายหลัง นั่งโหยหา
ฝากของดี ที่เขาชอบ รอบคอบนา
อาจพลาดท่า หน้าเจ้า เขาเอาเอง

8"ไฟร้อน จะนอนเย็น "เป็นสุขใจ
"ไฟเย็น จะตื่นตาย" ให้คร่ำเคร่ง
ขยันงาน กันเต็มที่ ไม่มีเกรง
หากละเลง เกียจคร้าน มารมาเยือน

9"ไฟสูง จนเกินศักดิ์" จักหนักใจ
สูงเกินไป อาจไร้สุข ทุกข์เชือดเฉือน
หวังในสิ่ง เกินฐานะ มักกลางเลือน
ควรย่ำเตือน ตนไว้ ไม่ไฟเกิน

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

(บทกวีอักษร ๗ คำ 9 อักษร)

5)"ฝนตก อย่าเชื่อดาว" เจ้างามข้า
ควรติดตาม คำพยากรณ์ ทุกตอนเล่า
ต้องเชื่อกูรู เขารู้รอบ ชอบฟังเอา
ส่วนน้องดาว นั่งเฝ้าจอ จ้อมากมาย

6)"ฝนทั้ง ให้เป็นเข็ม" เข็มแข็งจริง
สงสัยยิ่ง..ห่อนทิ้งงาน..มุ่งมั่นไหน
คงหลายปี....ที่ต้องฝน....ฝนทำไม
จะก็ร่อยเล่..เข็มมีขาย...ไปซื้อเอา

7)"ฝากเนื้อ....ไว้กับเสือ"....เชื่อได้แน่
เนื้อคนแก่.....ดูจแซ่เต็ม.....เต็มพิกัด
เสือเมียงมอง.....จ้องดู.....ก็รู้ชัด
เคี้ยวสะบัด...กัดไม่ไหว....ไว้เลียเอา

8)"ไฟร้อน....จะนอนเย็น".....เป็นไหน
"ไฟเย็น.....จะตื่นตาย"....โยหมองเศร้า
ถ้าชอบร้อน นอนนอกห้อง จ้องดูดาว
สนองตอบ..ชอบเย็นเล่า..เข้าห้องแอร์

9)"ไฟสูง จนเกินศักดิ์" อยากลองเอื้อม
แม้ฐานะ จะล้ำเหลื่อม กระพือมแน่
ประกอบกรรม ทำความดี มิเชือนแซ
เธอซาบซึ่ง...ตราตรึงแด...แลมองเรา

หมวดอักษร พ พณ

1"พบไม้งาม เมื่อขวานบิ่น" ลั่นอุทธา
มาพบแก้ว กัลยา นำหมายมั่น
ยามที่เรา เหลาแหยม เชชมชาน
ขอผูกพัน เพียงในฝัน นะหวานใจ

2"พระมาลัย มาโปรด " ลดวิบาก
ยามเหนื่อยยาก หนักกมล หนักไม่ไหว
มีคนดี มาช่วย อำนวยชัย
ตั้งพระมาลัย มาโปรด หมดรังควาน

3พระศุภะเจ้า พระเสาร์แทรก"ภัยแทรกซ้อน
ความเดือดร้อน บ่อนทำลาย ไร้ขอบขันธ
มีปัญหา ทุกข์ยาก มากมายครั้น
รุมโรมรัน พัลวัน ชุลมุน

4"พลังปากเสียศีล พลัดตีนตกต้นไม้"
ความเสียหาย กรายมา คราเสียศูนย์
ทำอะไร ไม่ระวัง พลังพลาดดุลย์
จักอาดูร พุนทวี วจีไว

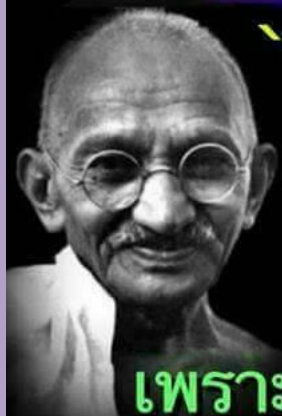
1)"พบไม้งาม เมื่อขวานบิ่น"มีลั่นหวัง
ดีใจจัง.....ช่างโชคช่วย.....ด้วยไม้สั้น
สุดแค้นแค้น แสนหายาก ลำบากครั้น
ถึงไร่ขวาน.....มันกมลคนหัวไว

อันตัวข้า...ชราลำแดง....แรงก็อ่อน
พลังหายหมด...ถดถอย....คอยไม่ไหว
มีดขวานฟัน..ก็วันหนา..ซ้ำมากมาย
จ่ายไม่แพง..เซฟแรงไว้ ..ใช้เลื่อยยนต์

2)"พระมาลัย มาโปรด "ควรจดจำ
ท่านต้องมานะ พยายาม ทำมากล้น
ตนนั้นหรือ...คือที่พึง....ซึ่งแห่งตน
พระช่วยคน...กมลงาม...กอบกรรมดี

3)พระศุภะเจ้า พระเสาร์แทรก"
ทะเลาะกัน บ้านแทบแตก แผลกป่นนี้
สุดละเหี่ย..ผัวเสียหอย..เมียรวยหนี
ทุกข์มากมี....ทวีปัญหา....มาเพิ่มพูน

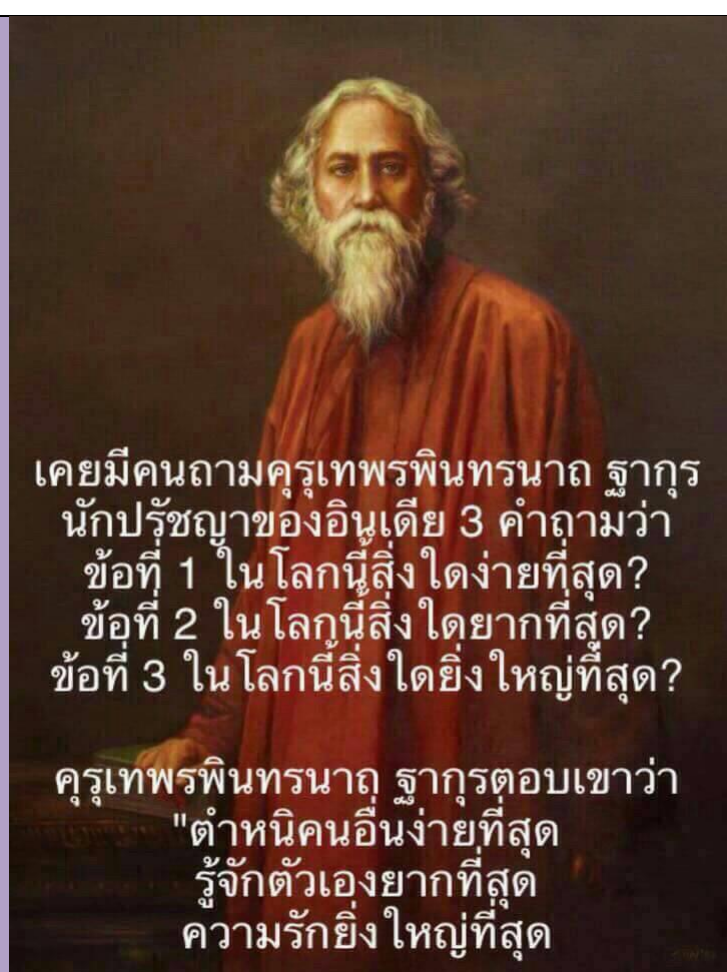
4)"พลังปากเสียศีล พลัดตีนตกต้นไม้"
จงจำไว้.....ถ้าป่วยป็น.....อาจสิ้นสูญ
ตกลงมา.....แข่งขาหัก.....จักอาดูร
เดินเสียศูนย์ ..ลุ่มไม่ไหว...ถึงวายว้าง

ฉันจะมอง
แต่ข้อดี
ของผู้คน
เพราะตัวฉันเอง
ก็ไม่ใช้คนที่สมบูรณ์แบบ
ฉันจึงไม่บังอาจ
ที่จะตรวจสอบข้อผิดพลาด
...ของผู้อื่น
Mahatma Gandhi M.ส่วโร

5"พลัดทีนา คลาที่อยู่" สู้เร่รอน
ไม่รู้ห้วนอน ปลายเท้า เราอยู่ไหน
ต้องซัดเซ พเนจร ร่อนเร่ไป
พลัดพรากจาก ถิ่นอาศัย ไร้รั้งรัก

6"พลิกหน้ามือ เป็นหลังมือ" รื้อระบบ
ไม่เคยพบ เคยเห็น เบนเบี้ยงหนัก
ทำให้ผิด ไปจากเก่า เผลอลื่นซาก
เปลี่ยนไปมาก จากเก่า ไม่เอาเลย

เคยมีคนถามครูเทพพรพิณทรนาถ สวามิ
นักปรัชญาของอินเดีย 3 คำถามว่า
ข้อที่ 1 ในโลกนี้สิ่งใดง่ายที่สุด?
ข้อที่ 2 ในโลกนี้สิ่งใดยากที่สุด?
ข้อที่ 3 ในโลกนี้สิ่งใดยิ่งใหญ่ที่สุด?

ครูเทพพรพิณทรนาถ สวามิตอบเขาว่า
"ตำหนิคนอื่นง่ายที่สุด
รู้จักตัวเองยากที่สุด
ความรักยิ่งใหญ่ที่สุด"

5)"พลัดทีนา คลาที่อยู่" ยังสู้ไหว
ทุ่มพลังกาย ใจแกร่งกล้า พาก้าวอย่าง
เพื่อลูกรัก เมียขวัญחנו ขอรุยทาง
พบแสงสว่าง....ยังริบหรี่....มีรีรอ

เฝ้าปากบั่น...งานสุจริต...คิดกระทำ
ลูกเกือกกุล...เมียหนุนนำ....ยามทدتท้อ
ดุน้ำทิพย์.....ชโลมใจ.....ให้สู้ต่อ
มีเงินพอ.....ขอสัญญา.....กลับมาฉัน

6)"พลิกหน้ามือ เป็นหลังมือ"คือใครเล่า
เคยจิ้มลิ้ม..พริ้มเพรา..ราวนางสวรรค์
คำพูดจา...พาทีไพเราะ...เสนาะกรรณ
ช่างวิลาวัลย์..ผิวพรรณผ่อง..ต้องกมล

7"พายเรือ คนละที" ไม่มีกระบวนการ
งานจึงรวน ไม่ชวนไฟ ไม่ควรที่
ปฏิบัติการ ไม่ประสาน สามัคคี
ที่สำคัญ นั้นไม่มี ฤดีให้กัน

8"พายเรือในหนอง","พายเรือในอ่าง"
ไม่มีทาง รุ่งจุดหมาย ที่ไผ่ผืน
พูด,คิด,ทำ ยั่วกวน ปนเปกัน
ตะบี้ตะบัน ดันดันไป ไร้ทิศทาง

9"พุงหอกเข้รอก" ยกประโยชน์ ตนเป็นใหญ่
ไม่ใส่ใจ ใครเขา รุมเร้าบ้าง
มุ่งประโยชน์ ส่วนตน ทุกหนทาง
ไม่ระวาง ยังใจ เพื่อใครเลย

10"พูดอย่างมะนาว ไม่มีน้ำ" ชอบขำอยู่
ไม่น่าดู ไม่น่าฟัง ช่างเอื่อนเอ่ย
พูดกับใคร ไร้ทางเสียง เยี่ยงตามเคย
ไม่ควรเอ่ย วาจาไป ไร้ลีลา

11"เพชรตัดเพชร" เด็ดดวงแด่ แท้แน่นอน
มีบทจร ขจรขยาย ในท่วงท่า
เมื่อคนเก่ง พบเก่ง หลายเพลงรบรา
เฉกเช่นว่า เพชรตัดเพชร เด็ดจริงจริง

วันนี้หนอ.....คอไม่มี.....ลาหนีจาก
หน้าบึ้งบุด สุดอัปลักษณ์ ปากพรับ่น
นึกไม่ออก...บอกไม่ได้ ...ให้กังวล
แสนสับสน...คนหรือหมี...ที่เธอเป็น

7)"พายเรือ....คนละที".... ไม่มีพลัง
ไม่ถึงฝั่ง ยังเวียนวน หม่นหมองนั้น
บืดจำบืด..ฮึดไว้ลาย..พายพร้อมกัน
รับรองได้..ไปเร็วพลัน..ฝันเป็นจริง

8)"พายเรือในหนอง","พายเรือในอ่าง"
ต้องนั่งเศร้า เอามือเท้าคาง พังทุกสิ่ง
อันอ่างนี้....มีไว้อาบ....ปลาบปลื้มยิ่ง
คลอเคลียแอบ แบนบวลพริ้งไม่ทิ้งลาย

9)คิดหลายวัน มั่นมุง"พุงหอกเข้รอก"
แค้นแน่นอก ต้องยกออก บอกสหาย
เป้าเหมาะสม...เล็งตรงนี้...ที่พุ่มไม้
แม้อยอดยุง.....พุงหอกไป.....เมียไม่ใช่

10)"พูดอย่างมะนาว ไม่มีน้ำ"เธอจำไว้
ครั้งต่อไป.....อย่าได้เอ่ย.....เคยขอนี้
ไม่ใช่แม่....เป็นแค่เมีย....เดี๋ยะ..เจอดี
ทองวจี.....ไม่มีเสียง.....เพียงครุ่นคิด

11)"เพชรตัดเพชร" หนั่งเด็ดดัง ยังจำได้
หนังบู๊ไทย.....สมัยก่อน.....ตอนอดีต
คนดูแน่น...แฟนชื่นชม...สมบัติมิตร
สาวร้องกรีด...หนุ่มซัดซัด...นัดกันดู

古之言之不出 《论语·里仁》

“คนโบราณมักจะไม่พูดโอ้อวด
เพราะเกรงว่าที่พูดออกไปแล้วปฏิบัติไม่ได้”

[คำคมขงจื้อ]

12"แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร"สราญสุข
คลายความทุกข์ สุขแทน แสندی้ง
การยอมแพ้ แก่เรื่องราว ให้จบจริง
นับเป็นสิ่ง เชิดชูใจ ไร้ราคะ

13"พอก้าวขา ก็ลาโรง" โยงโยกโย้
ไม่เป็นโล้ เป็นพาย ไม่เข้าที่
ชักช้าจน เสียการ งานไม่ดี
ทำเยี่ยงนี้ มีแต่พ่าย ไยเฉื่อยชา

14"พอแยมปาก ก็เห็นไรฟัน" รู้ทันกัน
ยามจําพรรค์ ปั่นแต่ง แจ้งใจหนา
รู้เท่าทัน กันทุกมุข ทุกท่วงท่า
แค่มองตา ก็รู้ใจ ไร้เคลือบแคลง

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

(บทกวีชุดอักษร พ พจน 14 อักษร)

君子不以言举人 《论语·卫灵公》

“ผู้ครองอำนาจอย่าฟังแต่คนที่พูดจาไพเราะ
แล้วให้การสนับสนุน
และอย่าเป็นเพราะว่า...
เขาเป็นคนไม่ดีก็ไม่ฟังคำพูดของเขาบ้าง”

[คำคมขงจื้อ]

12)"แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร"นั้นใช่หรือ
เพียรขยัน....หมั่นฝึกปรือ....ซื่อยังอยู่
ยอดมวยไทย...ไปไหนเล่า...คนเฝ้าชู
ร้องอุ้ฮู...ยูโคตรอัจฉริยะ...ชนะทุกที

13)"พอก้าวขา ก็ลาโรง" คงไม่ได้
ก้าวต่อไป...จุดหมายมี...ต้องชี้ชัด
หมั่นปากเพียร เวียนกระทำ นำปฏิบัติ
ที่ข้องขัด...จัดการแก้ ...ดีแน่นอน

14)"พอแยมปาก ก็เห็นไรฟัน"
อดีตนั้น.....แสนหวานยิ่ง.....มีงสมร
หน้าเอมอ้ม...ยิ้มละไม....ไม่เง่างอน
ชื่นทุกตอน บังอรแยม แต้มพัทตร์พริ้ง

ปากฉีกแหก แยกเขี้ยว ยินเคี้ยวฟัน
เธอแปรผัน.....คราวนี้.....ดุจผีสิง
ทำท่าแปลก แยกเขี้ยวใส่ คล้ายดั่งลิง
พิกลจริง....มึงกัลยา....มาเปลี่ยนไป

โกวิท ธีรวิโรจน์

หมวดอักษร พ ฟัน

1"ฟังไม่ได้สรรพ จับไปกระเดียด"
ความละเอียดไม่พอ ก่อพลิกผัน
ฟังอะไร ไม่ชัดเจน เล่นลั่นกัน
พูดต่อกัน ผันเพี้ยน เปลี่ยนเรื่องราว

2"ฟ้าไม่กระเทือน สันหลัง" ยังสำนึก
ไม่รู้ลึก นึกรับผิดชอบ จิตกระเส้า
นายยังไม่ ลงโทษ ลิงโลดเร้า
คนโฉดเขลา เบาปัญญา ชะล่าครัน

3"ฟ้าสูง แผ่นดินต่ำ " กรรมจำแนก
ความผิดแผก แตกต่าง ทางชนชั้น
ความแตกต่าง ทางฐานะ กะเกณฑ์กัน
บุญญาธิการ สรรสร้าง ทางครองตน

4ฟางเส้นสุดท้าย"Final cause last straw
สิ่งที่ก่อ การแตกหัก ประจักษ์ผล
ฟางสุดท้าย ใส่หลังคา มรณาคัดล
เกินจุดทน พ้นจุดทาน ถึงกาลพัง

5"พินฝอย หาดะเข็บ"เจ็บจนได้
โยนขวาย จนได้เรื่อง เคืองชิงชัง
เรื่องจบไป ไม่ให้จบ สงบบ้าง
โยใจยัง สร้างปัญหา ระอาคน

1)"ฟังไม่ได้สรรพ จับไปกระเดียด"น่าเกลียดแท้
เคยย่าแย้...แม่ไม่เกี้ยว....ห่อเหี่ยวมหันต์
เรื่องอับมงคล...คนรำลือ...ชื่อคล้ายกัน
เกินจำนรรจ..มันเป็นไป..หลายครั้งครา

2)"ฟ้าไม่กระเทือน สันหลัง" ยังไม่คิด
ไม่รู้ลึก.....สำนึกผิด.....จิตเรงร่า
รอสะใจ....อยากให้เธอ...เจอสักครา
เอาให้หน้า..ดับความซ่า...เฝ้าทำทนาย

3)"ฟ้าสูง แผ่นดินต่ำ " ย้านักหนา
คนเหมือนกัน...มันอุรา....ถ้าคิดได้
ปฏิบัติชอบ กอบกรรมดี นี่มากมาย
จิตสดใส กายแกร่งกล้า อย่าได้เกรง

4)แม่”ฟางเส้นสุดท้าย”.....ถ้าใช้เป็น
ยามยากเข็ญ..ลำเค็ญเล่า..เฝ้าคร่ำเคร่ง
เมื่อน้อยนิด คิดสร้างสรรค์ ให้บานแบ่ง
ถ้าทนเก่ง..เจ๋งมากพอ...ก่อสัมฤทธิ์

5)"พินฝอย หาดะเข็บ"เจ็บไม่จำ
สำนวนโวหาร โบราณลำน้า ล้าข้อคิด
ลืมนเสียบ้าง...บางเรื่องราว...คราวอดีต
กลับรื้อฟื้น....ขึ้นบาดจิต....พิษรุนแรง

ปลา..ไม่เคยหลับตา แต่ก็ยังติดเบ็ด
ดังนั้น ตาอย่างเดียวไม่พอ
มันต้องมีปัญญาด้วย

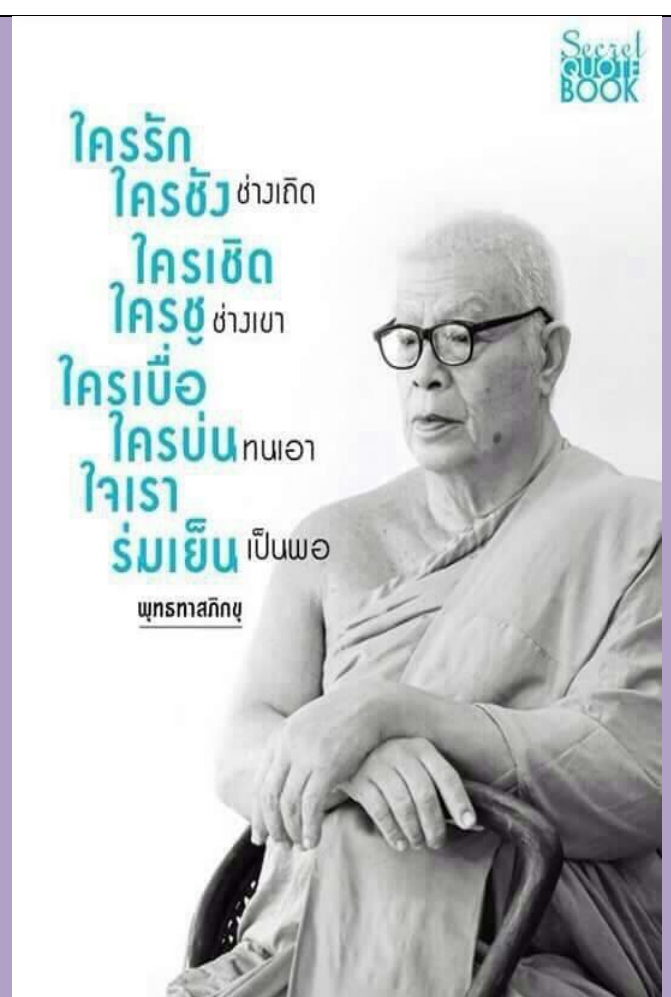
ท่านพุทธทาสภิกขุ

6"ไฟไหม้ฟาง" ชาวคราวตัง ตั้งลมกลด
รู้กันหมด ท้าวหัวระแหง ทุกแห่งหน
ประเดี้ยวประด้าว ชาวเร็วมาก จากปากคน
แพร่หลายล้น กร่นกันทั่ว ชั่วพริบ

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

(อุบาสกอุปัชฌาย์ พ. พันธ์ 6 ธรรม)

Secret
BOOK

ใครรัก
ใครชั่ว ชั่วเกิด
ใครชิด
ใครชู้ ชั่วเขา
ใครเบื้อ
ใครบ่น ทนเอา
ใจเรา
ร่วมเย็น เป็นพอ

พุทธทาสภิกขุ

6)"ไฟไหม้ฟาง" ช่างเงา เผาอยู่ได้
พบมากมาย ได้ประจักษ์ อยากสาปแช่ง
เศร้ายุติ.....มีเรื่องร้ายให้ระวาง
ไฟฉานแดง...แม่งงเผา...ง้าวของจริง

โกวิท ธีรวิโรจน์

